

следъ това по-голѣмата частъ отъ народа изъ околнитѣ мѣста си замина.

Закуска — чай, сирене, прасенце (каквото остана изядоха го нашитѣ послушници). Студено — зелени ливади, по върховетѣ снѣгъ. Пронизващъ студъ. Ето че захвана да вали снѣгъ, кубетата и стрѣхитѣ побѣлѣха. Излѣзохме на 9 ч. по гости. Отидохме у игумена, гдето намѣрихме цѣлата кюстендилска компания. Поднесе ни се сладко, кафе, ракия и т. н. Следъ това посетихме ланския игуменъ о. Пантелеймонъ, най-симпатичния отъ старцитѣ; на масата му лежеше Гоголь и *Δεξιὸν ἑλληνικόν*; познаваше Миларова отъ Бѣлградъ и Цариградъ, приказвахме за Дионисия Зворницки, вуйчо на Миларова, за агитациитѣ на Миларова по черковния въпросъ въ Босна, за сръбския пограниченъ въпросъ и т. н. Следъ това бѣхме у веселия о. Теофилактъ Казанлъчанинъ, у него бѣха стари карловки, духовити разговори. — Обѣдвахме въ нашата стая. — Следъ обѣдъ тръгнахме изъ манастира. Посетихме о. Паисий. Процеситѣ на манастира за метоситѣ въ Румелия, завзети сега отъ общинитѣ и т. н. Миларовото красноречие за хубавото вино. — Следъ това отидохме въ черква. Тържествена служба. Веднага ни настаняха по столоветѣ, най-виднитѣ тазгодишни гости. — Златенъ иконостасъ, люлѣщи се кандила, гръцко църковно пѣене, попове въ златни одежди, ала лоши чорапи и скжсани калеври на краката. Лани ние бѣхме тукъ самички — монаситѣ и княжеската свита, бѣше праздно въ черква — сега е пълно, дори натѣпкано. До мене стоятъ нѣкакви-си кюстендилски чорбаджийки, обици съ синджирче увиснало надолу и прѣстени съ висещи ресни като миниатюрни ключенца. Едната отъ тѣхъ носѣше малкото си момченце да цѣлува малкитѣ икони въ страничния параклисъ и да се кръсти предъ тѣхъ. Следъ това излѣзохме вѣнъ. Дъждъ. Самоковскиятъ околийски началникъ е тукъ съ семейството си. — Посетихме кюстендилци, подире пъкъ Иванчовъ дойде у насъ. Вечерьта азъ бѣхъ у проигумена, македонецъ Дионисий. Говори полумакедонски, полуруски, елинистѣ. Родомъ е отъ Броди. Вѣрва въ Верковичовитѣ епископски поеми, напълно е убеденъ въ тѣхната достовѣрностъ, познава Верковича лично, знае за спороветѣ по тѣхъ, позовава се на Дозона. Гръцкото население по източния брѣгъ на долна Струма, *οἱ Δαρβανάς, οἱ Δαρβανάς*; казвали *δαρβ* вмѣсто *τάρβ* = сега. Тѣхнитѣ мѣстни славянски имена. Сегашното положение на Македония, политически планове, *Zeitungsgerücht* [вестникарски слухове], че Румелия и Македония щѣли да се съединятъ (!), македонскиятъ уставъ отъ лани. Той билъ повиканъ въ Цариградъ и щѣлъ да бже по желанието на патрияршията изпратенъ на заточение, обаче избѣгалъ презъ Варна въ България, тукъ е гостенинъ. Българитѣ мърващи и сѣрчани изговаряли ѣ като я, Сяръ, бялъ, вьса, то'а е